

„Valamennyien ott leszünk a szavazó urnáknál”

Bősfiges „útravalói” kapnak a tanácstagjelöltek választóiktól

A teljes egyetértés, egyet-akarás jegyében zajlott le tegnap este a választók és a tanácstagjelöltek találkozója a Hazafias Népront városi bizottságánál. A megnyitó előadás, a program ismertetése után meghitt hangulat alakult ki, amelyben a választók egymás után kérték szót és mondták el véleményüket, javaslatukat a választásokkal kapcsolatban.

Epizód a múltból

Tóth Tivadar a régi választások emlékeit elevenítette fel. Elenk derültsgé középpontba szedte arról, hogy Keszthelyen az egyik kormánypárti képviselő olyan programmal állt elő, mely szerint lecsapolják a Balatont, és az így nyert terület elosztják a parasztok között. Mondani sem kell, hogy ez a jelölt megbukott volna, ha nem szavaztatják le mellette még a temetőben nyugvó halottakat is. Ugyanis az ő nevükben is szavaztatták a gróf úr emberei.

Tóth Tivadar arról is beszélt, hogy nálunk mindenki látja a fejlődést, bízik a párt, a kormány programjában.

Jó nézni városunk fejlődését — ezzel kezdte hozzászólását Oláh Lajosné. — Szinte gomba módjára nőnek ki a földből az új városrészek, modern házak. Kormányunk az emberek részére nyugodt megélhetést biztosít, nincsenek ma már üres ígéretek, s ezért érthető is, hogy a jelölők gyűlések után február 24-én a szavazó urnáknál is valamennyien ott leszünk.

Jó lenne

az a négyszázezer...

Az I. kerület négy választókörzetének tanácstagjai is sok érdekes dolgot mondtak el választóiknak. Mison Gusztáv, az I. kerületi tanács végrehajtó bizottságának elnöke megköszönte a választók bizalmát, de azt is kérte, ne csak a jóról beszéljenek, hiszen a fejlődés mellett hibák is akadnak. S a tanácstagokra vár majd a feladat, hogy választóik javaslatai alapján ezeket megszüntessék. Beszélt arról is, hogy az I. kerületben a választók eddig is jelentős tár-

sadalmi munkával segítették a kerület fejlődését. Most Szeged Megyei Jogú Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága 400 ezer forint jutalmat tűzött ki annak a kerületnek, amelynek lakói a legtöbb társadalmi munkát végzik. Milyen jó lenne, ha éppen az I. kerület lenne e verseny győztese, s ebből a jelentős összegből újabb utcát lehetne rendbehozni.

Az első megajánlás

Mison Gusztáv szavai gyorsan hatottak a választók körében. Laczkó Menyhért ugyanis választókörzete nevében nagyobb értékű társadalmi munka elvégzését ajánlotta fel. Több szó esett ezek után a hibákról is. Az egyik választó például arról beszélt, hogy nagyon szép az Ogyessza lakótelep, az azonban már egyáltalán nem tetsző dolog, hogy az utak járhatatlanok, járda egyáltalán nincs.

A találkozó igen jó hangulatban ért véget, s bőséges útravalóval látta el a tanácstag-jelölteket.

H. M.

Szándék és szolgáltatás

Nem va'ami találó kifejezés, de jobb híján kénytelen elfogadni az ember, hogy azt az ipart, mely méretre szabott ruhát, cipőt csinál, hajjat nyír, vagy bodorít, s még annyiféle más nélkülözhetetlen munkát végez számunkra, szolgáltató iparnak nevezzük. Bár nem is az a fontos, hogyan keresztelték el, hanem, hogy ikertestvéreivel, a javítóiparral együtt, miként látja el feladatát.

Lehetne jobban is — szinte hallom a megjegyzést. S ugyan létezik-e olyan dolog a világon, aminél ne lehetne jobbat, különben elképzelni? Mivel pedig a kereskedelemre és a javító-szolgáltató iparra a lakosságnak naponta szüksége van, hibáit is leghamarabb veszi észre.

Pedig kevés iparág fejlődött akkorát az utóbbi években, mint éppen ez. Alig néhány esztendő alatt szerteágazó műhely- és átvevőházakat épült ki a városban, s a magánkisiparosok, valamint a kisipari szövetkezetek mellett különösen a helyiipari vállalatok munkája lendült fel. A külső városnegyedekben és az új városrészekben például jó pár üzlethelyiséget biztosított a városi tanács, melynek egyébként is számtalan intézkedése igyekszik ösztönözni az arra hivatottakat, hogy tovább fokozzák javító-szolgáltató tevékenységüket.

Ez a törekvés persze nem csupán szegedi, hanem a folyamatosan növekvő igények következtében országos méretű jelenség. Bizonyítja az az intézkedés is, mely még a minisztériumokhoz tartozó iparvállalatok és a kisipari szövetkezetek az irányú terveinek végrehajtását is a helyi tanácsok ellenőrzése alá utalta. Szegeden a tavaly jóváhagyott helyi várospolitikai terv szerint végzik a fejlesztést, melyről túlzás nélkül megállapítható, hogy igen nagy lépéseket diktált: a tavalyihoz képest az idén már kétszeresére kell emelkednie a lakosság számára nyújtott szolgáltatások értékének.

Az előbb a lakosság mind jobban növekvő igényeiről esett szó. Ez a megállapítás nyomban valóssá válik, ha arra gondolunk például, hogy 1959-ben 149, 1962 első felében pedig már 5355 tv-előfizető volt a városban. Vagy arra, hogy mennyien vásárolnak mostanában különböző háztartási gépeket; mosógépet, centrifugát, porszívót, padlókefélt. Soha ennyi motoros és autós nem volt Szegeden, s számuk hó-

napról hónapra gyarapszik. Aki meg talán mondani sem kell, hogy ezeket a gépeket, járműveket valakinek karban kell tartani, s miután idővel egyes alkatrészeik elhasználódnak, ki is kell javítani őket.

Hiába fejlődött oly nagyra a javító-szolgáltató ipar, bizony igazuk van azoknak, akik szerint még mindig nem eleget. Most sincs annyi átvevőhely, mint kellene, sokszor kiváratlanul hosszú határidőket szabnak egy-egy munka elvégzéséhez, s nem egyszer meglepően drágán dolgoznak.

A kibontakozáshoz persze idő kell, s emellett eltökélt szándék is. Egyben máshoz előrébb járhatnánk, ha ez az utóbbi mindent egyformán lenne megtalálható. A kisipari szövetkezetek még ma is zivészebben foglalkoznak árutermelelssel, mint javítással. Pedig az, hogy gyárnak képzeli némelyik magát, súlyos tévedés, hiszen sem szervezetszerűség, sem gépesítés dolgában nem állják a versenyt. Nagyon ráfordítással, drágábban állítják elő az árut, mint a nagyipar. Ha a népgazdaságnak nem is, de úgy látszik, nekik még így is megéri. S ez a hiba.

Amint tehát az árutermelel az a lakossági szolgáltatás viszonyából következtetni lehet, a kisipari szövetkezetek tervezési módszere is más, mint a tanács vállalatoké. Ezért azután ritkán rukkolnak elő szolgáltatással kapcsolatos életrevaló ötletekkel is. Az idén talán végre megtört a jeget az OKISZ kezdeményezése, mely egy általános gyorsjavító megszervezésére irányul. Minden bizonnyal be is válik majd, hiszen a lakosság már régen érzi hiányát valami effélének.

Borbélyával mindenki jó ismeretségben van, nemcsak a magánkisiparossal, hanem a szövetkezettel is. Nem úgy a ktsz cipőjavítóival, akik az üzletből elválasztott műhelyben dolgoznak, s fogalmuk sincs, kinek lábábeli akadt kezükbe. Pedig ha valaki maszek suszterhoz viszi cipőjét, mindig eltölt ott egy kis időt, elbeszélget vele, sokszor szinte baráti kapcsolatot alakul ki közöttük, mely azt eredményezi, hogy állandó »kuncsaftta« válik. S ez mindkettőjüknek hasznos, mert a kölcsönös bizalomra épül. Az üzleti kapcsolat túlmenő, mondhatni emberi kapcsolat legtöbbször hiányzik a szövetkezetek és a lakosság között, pedig érdemes lenni törődni vele, kísérletezni megteremtésével.

A szolgáltató-javító tevékenység fejlődését általában hátráltatja a jelenleg érvényben levő forgalmi adó és rezskulcs-rendszer, mely az ármegállapítást is befolyásolja. Nem célravezető az az anyagi ösztönzés sem, amit a vállalatok, szövetkezetek alkalmaznak. Sokszor jelentkeznek különböző anyagellátási panaszok, nagy a helyi-

ségihiány, zsúfoltság, s a gépkocsik kis száma is tetézi még a bajt. Ezekre a hiányosságokra vonatkozik főképpen az a megállapítás, hogy a kibontakozás idő kell, hiszen részben a népgazdaság előforrásainak további növekedése, részben a javító-szolgáltató ipar gazdasági megerősödése hozza magával a megoldást.

De amit már most meg lehet csinálni, azt kár halogatni. Nem függ például semmiféle objektív tényezőtől a szolgáltatást végzők és irányító hatóságok kölcsönös együttműködése. Ezzel kapcsolatban már az idén lényeges változásnak kell bekövetkeznie, melynek lehetőségét a nemrégiben megjelent rendelkezések teremtették meg. A fokozott együttműködés anélkül, hogy több pénzbe kerülne, azzal, hogy az igényeket pontosan felméri és egyeztetni, biztosítja a rendelkezésre álló anyagok helyes elosztását is. Tehát a javító-szolgáltató tevékenység javulását eredményezi.

Nincs különösebb akadály a nagyon hiányzó propagandának, az egészséges hírvetésnek sem. Az emberek, sajnos, sokszor nem tudják, hogy javítani való holmijukkal hová forduljanak. Néha egy törtört vízcsap nagyobb gondot okoz a családban, mint egy százfórtokba kerülő bevásárlás. Tavaly áprilisban ugyan adott ki egy kis tájékoztató füzetet a Kisipari Szövetkezetek Csongrád Megyei Szövetsége, ez azonban édeskevés, még ha nem is számítjuk le belőle, hogy milyen rossz szerkesztésben, milyen gyenge színvonalon jelent meg. Vajon megvalósíthatatlan vállalkozás lenne, ha a szövetkezetek és a helyiipari üzemek együttesen adnának ki egy könnyen áttekinthető, mindenféle javító-szolgáltató tevékenységről tájékoztatást nyújtó hasonló könyvecskét. S van azután más módszer is: plakát, mozi- és újsághirdetés, röpcédula, és így tovább. Amennyire ezek kerülnek, sokkal több nyereség származna belőlük. A jó reklám — öreg igazság — mindig célravezető eszköz.

A javító-szolgáltató ipar szükség lenne akkor is, ha csupán az emberek kényelmét szolgálná, pedig nyilvánvaló, hogy ennél sokkal többet jelent. Fejlesztése nemcsak gazdasági, hanem legalább annyira politikai jellegű feladat is. Ezt kell felismernie mindazoknak, akik eddig talán elégedtek fülük mellett a VIII. pártkongresszuson vele kapcsolatban elhangzott iránymutatást. Mert aki porszívó gépet három hét után kapja vissza, pedig csupán a szénkeféket kellett benne cserélni, aki ebéd közben letröccsentett zakóját csak egy hét múlva látja viszont tisztán, az joggal mondhatja egyleg, hogy szép ugyan a fejlődés, de lehetne nagyobb is, jó amit eddig csináltak, de lehetne jobban is.

FEHÉR KÁLMÁN

Korom Klári fonónő lesz

Segít a pályaválasztási tanács

Az újszegedi Rózsa Ferenc Gimnázium negyedik osztályában az utóbbi időben elszaporodtak az úgynevezett kötetlen beszélgetések. Valamennyin részt vesz az igazgató és az osztályfőnök is. A diákokat — és mondjuk meg őszintén, a nevelőket is — legjobban érdekli a beszélgetéseken a pályaválasztás.

Válasz a kérdésekre

Több száz kérdésre várnak feleletet a diákok. Többek között arra is, milyen szakmákat tanulhatnak, milyen egyetemeken, főiskolákon folytathatják tovább tanulmányaikat, és milyen hivatalokban tudnának majd elhelyezkedni. Ember legyen a talán, aki ezekre pontos kielégítő választ tudna adni. És a diákok, nevelők ebben várnak és kapnak segítséget a nem rég óta működő szegedi pályaválasztási tanácstól.

A városi tanács munkáügyi osztálya — a pályaválasztási tanács fő patrónusa — január végén már pontosan közli az iskolákkal, szülőkkel és diákokkal, hogy hány tanulót kér az ipar, milyen az elhelyezkedési lehetőség Szegeden.

A Rózsa Ferenc Gimnázium minden végzős tanuló-jával elbeszélgetett a pályaválasztási tanács. Az országos képzési korszakában az öt negyedik osztályban a továbbtanulással és az értekezési utáni munkával kapcsolatban kérdőíveket töltöttek ki a diákok. A kérdésekre adott válaszokból a következők kén alakult ki. A 146 értekezési előtt álló fiatal közül 67 akar továbbtanulni, 47-en fizikai munkát szakmatanulást választottak. Csúszán egyetlen osztályból, a IV/C-ből Gesztel Klára, Korom Klári, Rajnai Eszter, Berta Irén akar fonónő lenni.

Beszélgetés a szülőkkel

Sok órán át kell beszélgetniük az osztályfőnököknek, az igazgatóknak, míg egy-egy »el-tévedt« diák értekezését helyes irányba terelik. És azután következnek a szülők. Mert nemcsak az általános iskolás, hanem a középiskolás diákok esetében is a szülők elhatározása a döntő. A szülők elképzelése lehet helyes és a gyermek tévedéses adottságainak megfelelő. Előfordul azonban, hogy ez olykor téves. És ilyenkor a pedagógus ügyes érvekkel harc-ba száll, magyaráz, oktat, ne-

vel —, a legtöbbször eredménytel.

Osztályfőnöki órán

Nemcsak középiskolákban, hanem az általános iskolákban is probléma a pályaválasztás. Hogyan működik a tanács, milyen problémákat old meg? Ezzel a kérdéssel kerestük fel a II. kerületi tanács oktatási intézményeinek vezető igazgatóját, Toldi István Kossuth-díjas pedagógust. A kérdésre adott válaszból kiderült, hogy az osztályfőnökök tudatosan, tervszerűen foglalkoznak a pályaválasztás kérdéseivel.

Legalkalmasabb erre az osztályfőnöki óra. Az egységes nevelési cél érdekében az osztályfőnökök munkatervet készítettek. A tanulóik érdeklődését, pályaválasztását a lehető legjobb irányba igyekeznek terelni. Sok segítséget ad ehhez a gyakor-

lati foglalkozás, amelyen lehetőség nyílik a szakmák alapos ismertetésére.

Üzemlátogatások

A szakmák ismertetésének legjobb formája az üzemlátogatás. Toldi István igazgató elmondta, hogy a rókusai általános iskolában változtatnak a korábbi években kialakult gyakorlaton. Eddig ugyanis egy-egy tanulócsoport az osztályfőnök vezetésével kapcsolatot tart a helyi üzemekkel. A pályaválasztási tanácsadás nem növeli a felvételi lehetőségeket sem az iskolákban, sem a munkahelyeken. De sokat tehet annak érdekében, hogy a népgazdaság szempontjából fontos területekre hívja fel a tanulókat és azok szüleinek figyelmét.

Horváth Lászlóné

GYORSPOSTA • GYORSPOSTA GYORSPOSTA • GYORSPOSTA

Visszahelyezik a régi villamosokat Újszegedre

Egy hónapja új villamoskocsik szállítják az utasokat Újszegedről a Széchenyi térre. Az egyhónapos tapasztalat szerint az új járatok rosszabbak a régiéknél. Az egy ajtón való fel- illetve leszállás erősen meglassította a forgalmat. A késési idők miatt tumultusok keletkeztek. Sorba kell állni a menegyért, a kocsik lassúak, nem alkalmasak a hídron való közlekedésre. Szeretnénk, ha a régi villamosok visszakerülnének.

Kiss László

A Szegedi Közlekedési Vállalat és a városi tanács közlekedési osztálya megvizsgálta az új villamoskocsik egyhónapos működésének tapasztalatait. Megállapították, hogy a panaszok jogosak. A két új villamos az újszegedi járatra valóban nem megfelelő. Ezért a régi párnás villamosokat visszahelyezik Újszegedre, és az újakat a 2-es vonalra állítják. Az áthelyezéseket hétfőn hajtják végre. Ettől kezdve a vágóhíd és a Petőfitelep között közlekedő villamosok — a vágóhíd felől jövet is — nem a postaigazgatóság, hanem az Anna-kút előtt állnak meg.

Csak a második fél évben lesz tüzhely

Kilenc évi használat után tönkrement a konyhai tüzhelyem. Kisfiam születtek, aki most 4 hetes, és nem tudok az egyetlen szobánkban rendesen fűteni reá. Kérem a KIK-et, adjanak egy másik tüzhelyet, de még nem kaptam. Pedig nagyon kellene, a régít kijavítani sem tudom.

Lakatos Györgyné,
József Attila sugárút 13.

Jogos a kérelme a panaszosnak — ezt a KIK-nél is megállapították. Ennek megfelelően előjegyezték igényjogosultságát. De csak a második fél évben lesz új tüzhelye a vállalatnak. Az első szállítmányból biztosítják tüzhelyigényét.

Kevés az asztali só

Megszoktuk, hogy finom asztali sót használjunk a háztartásban. Mostanában azonban csak ritkán kapható.

J. I.

Mostanában valóban hiánycikké vált a finom asztali só. Ezzel kapcsolatban az illetékes kereskedelmi szervek a következő tájékoztatást nyújtották: az Európa-szerződés nehéztől miatt az asztali-szállítmányokat nem tudják időben eljuttatni az országba. Ezért csak időnként kapható az önkiszolgáló boltokban. Örült sőt azonban minden mennyiségben kaphatnak a vásárlók.

Háromszázhatvan ösztöndíjas tanulhat külföldi egyetemeken

A Művelődésügyi Minisztérium pályázatot hirdetett külföldi ösztöndíjra. A nemzetközi kapcsolatok fősztályán tájékoztatást adtak, hogyan alakul az egyes országokba küldhető hallgatók száma, akik az 1963-64-es tanévtől teljes képzési időre kapják az ösztöndíjat.

A tervek szerint 360 magyar fiatal végezhet egyetemen (főiskolai) tanulmányokat külföldön. Közülük legnagyobb számban — 305-en — a Szovjetunióban, 25-en a Német Demokratikus Köztársaságban, 10-en a Cseh-

szlovák Szocialista Köztársaságban, 7-en a Lengyel Népköztársaságban, 6-an a Bolgár Népköztársaságban, 5-en a Román Népköztársaságban, 2-en pedig a Finn Köztársaságban tanulhatnak.

A szakokat illetően a pályázati felhívás részletes felvilágosítást nyújt. Tájékoztatásul közölték, hogy orvos, művészeti és közgazdasági szakokra nem lehet jelentkezni. A pályázható szakok túlnyomó többsége műszaki jellegű.